

Energiapóráz

2012 március 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Van egy gyakran használt kifejezésük a környezetvéd?knek: energiapóráznak nevezik a nagy közm?szolgáltatók gyakorlatát, amellyel el?ször a mindennapok elengedhetetlen kellékeivé teszik a termékeiket, majd miután az ember (az itt-ott jelentkez? kamu versengés ellenére) nem válogathat a víz- és gázcsövek meg a villanyvezetékek között, kényük-kedvük szerint emelik az árakat.

Így lett a régebben említésre sem méltó víz- és csatornaszámlából és az alig észrevehet? villanyszámlából egy hétköznapi család számára éppen csak hogy kifizethet? tétel. Hogy egy-egy lakótelepi lakás az átlagnyugdíjjal veteked? távf?tésszámlájáról már ne is beszéljünk....

A Horn-kormány alatt indult és egészen a Bajnai-kabinet bukásáig tartó közm?-privatizáció tapasztalata cáfolhatatlan bizonyítékot adott, hogy a multik semmivel sem nyújtanak jobb szolgáltatást, mint a korábbi állami vállalat, ellenben azt jóval drágábban teszik.

Kiderült az is, hogy aki a lakossági piacon egyszer pozíciót szerzett, gyakorlatilag azt csinál, amit akar. Onnantól a szolgáltatási díjak emelésének kizárólag valamiféle, csak a multicégek boszorkánykonyháiban ismert pszichológiai doktrína szab határt, amit leginkább az orrba vágás képleteként lehetne meghatározni. Azaz pontosan akkora legyen a számla, hogy a többség még valahogy ki tudja pengetni. Mégiscsak rosszul néz ki egy vérz? orrú területi igazgató meg a kiégett ügyfélszolgálat. Valószín?leg a fényes Párizsból a barátságtalan budapesti irodába érkez? multihelytartót is azzal bocsátja útjára a f?nöke, hogy „még egyszer mondom, Lüty? barátom, nagyon figyelj a birkaindexre”.

Egy patrióta, a nemzetéért valamit is tenni akaró kormány tehát azon igyekszik, hogy ezekt?l a kötelékekt?l megszabadítsa a választóit és helyreállítsa a régi rendet, amikor a közm? valóban a köz tulajdonában volt. Érje el továbbá, hogy a szolgáltatási díj valamiféle korrelációt mutasson a valóságos költségekkel.

A F?városi Közgy?lés kormánypárti többsége tegnap nagy lépést tett a szabadság kapuja felé. A F?városi Vízm?vek reprivatizációjával leakasztotta választói nyakából a pórázok egyikét. Ezentúl nem Nicolas Sarkozynél, Angela Merkelnél vagy a Kereskedelmi Világszervezetnél kell panaszkodnunk, ha sokalljuk a húszezer forintos vízszámlát, hanem elég lesz csúnyán néznünk képvisel?inkre. Mégiscsak elérhet?bbek ?k, mint a kinti topmenedzserek, és talán az is fontos nekik, hogy legközelebb is kiérdemlik-e majd a voksunkat vagy sem (ami viszont a Kereskedelmi Világszervezetet a legkevésbé sem érdekli).

Sok küls? és bels? gonddal kell ma megküzdeni, és a polgári kormányzás is hozott néhány (khmm) nem várt meglepetést, de azért a tegnapi döntés jelzi, ki kicsoda ebben az országban. Ne feledjük Bajnai Gordon remek teljesítményét, amikor 2009 októberében arra használta fel a Nicolas Sarkozy államf?nél tett látogatását, hogy a f?városi vízm?-privatizációban is érintett francia Suez érdekében bemártsa Páva Zsoltot, Pécs jobboldali polgármesterét. Emlékezetes, Páva b?ne az volt, hogy megelégelte a drága és sokat bírált szolgáltatást, és egy huszáros lépéssel visszaszerezte a városi vízm? irányítását. Bajnai akkor odáig ment, hogy a Suez vezet?inek személyes közbenjárását is felajánlotta a magyar választók és Pécs polgármestere ellenében. A maga szempontjából persze nem tett semmi rendkívülit, csak folytatta a nagy el?dök hagyományát. Hogy ne hánytorgassuk fel unos-untalan a diktatúrabeli kollaborációt, emlékezzünk csak a paksi atomer?m?vet meg a fél országot a franciáknak kiárusító Medgyessy Péterre vagy a balliberális kormányok többi francia–orosz–német lobbistájára (a hely még a jól ismert, nagy ügyek felsorolására sem lenne elég.)

Budapest jobboldali vezetése ugyanakkor hálátlan lépést tett: a f?város nagy pénzügyi problémái ellenére a jöv?be fektetett be. Az önkormányzat büdzséjéb?l 15,1 milliárd forintot vesz most ki, hogy a következ? tíz évben ne kelljen 49 milliárd forintot (!) fizetni a francia-német konzorcium parádés közrem?ködéséért Budapest ivóvízellátásában. Ez az, amire a balliberálisok sosem voltak képesek, és nagy kérdés, hogy a választók megértik-e: ma azért nélkülözünk, hogy öt-tíz év múlva jobb legyen.

Ám a ciklus végén csak akkor vághatjuk a mafla, mocsárlecsapolós pannon puma arcába, hogy „rosszul tudod, haver, az állam igenis lehet jó gazda”, ha a visszaszerzett vagyontárgyak valóban jó kezekbe kerülnek. Ha a közvagyonból nem csipegethetnek a múlt oligarchái, és nem fedik el többé a gazdálkodás közérdek? adatait az üzleti és a banktitok hamis hivatkozásával.
Huth Gergely - magyarhirlap.hu

Ajánló